

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po govoru grofa Kalnokyja.

Na Dunaji, 16. novembra. [Izv. dop.]

Besede, katere je zadnjo soboto v Pešti izgovoril avstro-ogerski minister vnanjih zadev, odmevale so po vsej Evropi. Iz vseh političnih središč dohajajo izvestja o tem, kakšen utis je napravil Kalnokyjev ekspozé o avstrijskem stališču v sedanjih rusko-bolgarskih razmerah. Utis je v nekih krogih jako dober, a v nasprotnem ruskem taboru, kar je pač prvo vprašanje, ni tak, da bi zboljšal razmere mej Avstrijo in Rusijo, katere je grof Kalnoky označil kot prijateljske. Poročila iz ruskih listov razodevajo, da ruskemu ponosu ne more ugajati način, po katerem je grof Kalnoky svojo misel izustil o postopanju generala Kaulbarsa. Bodi Kaulbarsova taktika mej Bolgavi tako ali tako sojena, Kaulbars je odposlanec ruskega carja in po pravilih mejnarodne kurtoazije ravno ni, če avstrijski diplomat v sijajnej korporaciji z ironijo govori o diplomatu prijateljske velemoči. Če tedaj nekateri ruski časopisi „milujejo“ govor našega vnanjega ministra, neki del „milovanja“ gotovo in opravičeno pada na ironijo, s katero je grof Kalnoky omenjal korake ruskega pooblaščenca v Bolgarskej. Tak „lapsus“ sicer ne more motiti prijateljskega občevanja mej dvema velikima državama, a koristniše bi bilo, da ga ni bilo. To menda tudi čuti glasilo vnanjega ministra, „Fremdenblatt“, ki danes upa, da „milovanje“ ne bode več tako hudo, ko v Rusijo dobijo ves govor grofa Kalnokyja.

Drugod je bil utis, kakor se čita, bolji, po nekod najbolji. Francoski listi so govoru mlačni, laški že bolj topli, v nemških gorkota raste in po angleških izvestjih je že velika vročina. Zadovoljstvo splošno vzbuja izjava Kalnokyjeva, da je politika Avstrije politika miru in zmernosti. Izimši močno stranko francoske „revanche“, se lahko trdi, da je politični svet več ali menj miroljubiv. Če v Avstriji poje „vojaški boben“ Madjarjev in Nemcev, je to le znamenje, da bi ti naši rojaki radi svoje viteštvo dokazali, dokler je mir, ker v srci in v istini ni jim resno za vojno. Evropa ima tačas tendencije miru in ker je grof Kalnoky kot diplomat države, katero rusko-bolgarska stvar najbolj zanimati mora, izjavil, da Avstrija nema še nobene povoda, uporabljati proti ruskej intervenciji v Bolgariji kaj drugega, kakor prijazne diplomatske besede, zato je umevno, da se je Evropa zavese-

lila teh besed in da jih pozdravlja s prijaznim odmevom.

Ali je še druga točka v Kalnokyjevem govoru, ki je nekatere kroge Evrope posebno zadovoljila. To je, da je grof Kalnoky napovedal odločno politiko Avstrije, če bi se rusko-bolgarska zadeva jela dotikati avstrijskih in evropskih interesov. Izrečeno je bilo s tem, da je Avstrija pripravljena varovati Berolinsko pogodbo, katerej čez mejo ne sme stopiti Rusija. Naravno, da je taka obljuba posebno tam ugoden utis napravila, kjer se Berolinski dogovor vidi za svoj specialni prid posebno koristnoten. „In dulci júbilo“ so zbog nje angleški listi, ker v izjavi vnanjega ministra vidijo asekurancijo svojih kramarskih teženj na Balkanu, asekurancijo, za katero — in to je prav po angleških mislih — ničesar plačati ni treba. Z angleškimi glasovi so v najlepši harmoniji tudi glasovi nemških in italijanskih listov, ker tudi v njih je polno sladkega upanja, da bode Avstrija na straži stala in na Rusijo udarila za vso Evropo.

Ali mi upamo, da bode naša diplomacija poprej zmernost svetu vprašala, predno bode krvavela za Evropo. Gotovo bodo vsi narodi pripravljeni, žrtvovati se do najskerajšne mere, kadar bode sodba opravičena, da so koristi in časti naše države v nevarnosti. Ali da bi se Avstrija spuščala na smrtno bojno polje zavoljo Evrope, zavoljo angleških, italijanskih in nemških trgovskih teženj v orijentu, če bi tudi te težnje prišle v zavisnost od Rusije, — to si bode premislila dobro, predno se bode odločila. Res je grof Kalnoky takoj tudi znal izustiti, da bode odločnost avstrijska v tem slučaju podpirana od velemoči, ker z njimi živi v prijateljstvu, in jo še posebne razmere vežejo z Italijo in sedaj še celo po Salisburyjevem govoru z Anglijo. Ali koliko bi ta podpora bila vredna v resničnej vojni? Nemčijo drži Francija, angleško brodogradništvo ne bode imelo kje poskusiti svojo srečo, a o Italiji niti govoriti ni. V vojni mej Rusijo in Avstrijo, bi se država mogla zanašati le na svojo moč, a v tak položaj naša diplomacija pač ne more siliti za druge. Menimo, da bode Avstrija pač odločna proti Rusiji zase, a ne za druge, in zato je veselje slovanskih nasprotnikov nad tem delom Kalnokyjevega govora le simptom strahu pred Rusijo in sebične škodoželjnosti za Avstrijo.

Odločni glas vnanjega ministra pa niti veselja ni napravil madjarskim vitevom. Glasila njihova

razodevajo, da jim je grof Kalnoky še premlačen in zato upajo, da mu bode podkuril grof Julij Andrassy, ki sedaj nekako ostentativno sili na površje. Da ni zadovoljen s Kalnokyjem, je znano. Ali on je Madjar in Madjarji si pomagajo, če ni drugače, s kapitulacijo — pri Vilagosu. Kakor nas izveščajo zadnji telegrami je res Andrassy svojo ognjevitost že ohladil in javno izpovedal, da se popolnem strinja s Kalnokyjevimi nazori.

Zemljiščno-odvezni dolg na Kranjskem.

Spisal deželni poslanec dr. Alf. Mosche

(Dalje.)

Tudi o tem se je govorilo, da se bode morda posrečilo, kedaj doseči z ozirom na finančni položaj dežele odpis erarijalnega dolga; toda nikdar se niti poskusilo ni, da bi se resno ta načrt pretresal, gotovo radi prepričanja, da je izpolnjevanje pogodbe najboljša finančna politika.

In tako je ostalo pri pohlevnem zgoraj omenjenem poskusu, da bi se vsaj deželna naklada, ki se je morala ustanoviti, na 15% znižala. Ker pa se je tudi to ponesrečilo, je deželnemu zboru najnujnejša dolžnost, da obvaruje deželo na drug način nevarnosti, ki bi jo skoro za celo generacijo v vsacem napredku na gospodarstvenem polji ovirala.

Deželni zbor mora biti pred vsem trdnega prepričanja, da se more dežela jedino le še sama na-se zanašati.

Koketovanju z državno podporo mora biti konec, ker si te brez finančialne in gospodarstvene odvisnosti dežele ne moremo misliti.

Duh lastne pomoči naudajati mora deželno upravo ter jo privedi do tega, da napne vse duševne in materijalne moči, s katerimi more dežela razpolagati.

Glavni nalog deželni upravi je pač ta, da ne razumeva samo časa in konjunktur, ki so z njim v zvezi, ampak da jih tudi v prid dežele porablja.

In ravno za dejanja lastne pomoči v imenovanem predmetu je naša doba ugodna, — še ugodna, — toda koliko časa bo še ostala?

Ker potegovati se moremo za finančialno in gospodarstveno osvobojenje ravno v sedanjih dobi, ko nas manjšajoče se merilo obrestij h konvertovanju posojil in razbremenjenju davkoplačevalcev vabi. Ugodnost razmer mora se v tej dobi porabiti, da postane plodnosna za človeško družbo.

Še so razmere denarnega trga ugodne, še je

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicis u.)

(Dalje.)

Kaj se more v Carigradu početi.

Vrnimo se nazaj v Carigrad, pa letajmo po njem kakor tice v zraku. Tukaj moreš loviti vsakoršne muhe: smodko si prižgati v Evropi, pepel pa stresti v Aziji. Ustanši zjutraj, se moreš vprašati: kateri del sveta bom danes videl? Izbirati si moreš mej dvema kopnima in dvema morjema.

Na izbiri so ti osedlani konji na vsakem trgu, ladvice na jadra v vsakem zatonu, parobrodi v sto in sto pristaniščih, pluskajoči čolni, leteči vozički, cela vojska tolmačev, govorečih vse evropske jezike. Hočeš li videti italijansko komedijo? gledati ples derviški? poslušati Karagezove šale? turškega burkeža? slišati pesnice malih gledališč pariških? biti

pri telovadni predstavi Ciganov? dati si praviti arabsko povest od kakega slepca? iti v grško gledališče? slišati pridigo imana? videti, kje sultan mimo hodi? — le vprašaj pa reci: vsi narodi so ti na službo: Armenec, da te obrije, Jud, da ti osvetli škornje, Turek, da te vozi v ladji, Zamorec, da te tare v kopeli, Grk, da ti postreže s kavo, — vsi pa, da te ogoljufajo. Ako si žejen, dobiš sladoleda napravljenege iz Olimpskega snega; ako te je volja, moreš piti vodo iz Nila, kakor sultan; ako si slabega želodca, dobiš vode iz Evfrata; ako si razdražljivih živcev, vode Dunavske. Moreš jesti kakor Arabec v puščavi ali kakor razkošnik v „maison dorée“. Za počivanje imaš pokopališča; da se oma miš, most sultanke Valide; da prebiješ nedeljo Knežje otoke; da vidiš malo Azijo, brdo Bulgurlu; da vidiš Zlati rog, imaš turen galatski; da vidiš vse, stolp seraskijerski.

Mesto je bolj posebno, nego lepo. Reči, ki ti nikdar skupaj niso prišle na misel, tukaj ti hodijo pred oči. Iz Skadra odhaja karavana v Mekko in že-

lezniški vlak v Brusu, v staro prestolnico; mej skrivnostnimi zidovi starega Seraja drči železnica v Sredec; turški vojaki spremljajo katoliškega duhovna, nosečega sveto popotnico; ljudstvo se zabavlja na pokopališčih; življenje, smrt, nasladnost, vse se preleta in meša. Tu je londonska delavnost, vzhodna postopavost in lenoba; nenavadno razvito javno življenje, in nepredrljiva skrivnosta privatnega življenja; neomejena vlada in največa sloboda. Prve dni ne zapopadeš nič; človek misli, vsaki čas mora prenehati nerednost, vsak čas mora počiti prevrat. Vsak večer vračajočemu se domov, zdi se ti, da se vračaš s kakega potovanja. Vsako jutro se vprašaš: „Je li res tukaj blizu Štambul?“ Ne veš, kaj se ti mota po glavi, misel podi misel, želje se kopičijo, čas beži; tukaj bi hotel ostati vse svoje žive dni, pa bi vendar rad odišel jutri zjutraj. In kadar ti je opisati to zmes? Časih me prime nejevolja, da bi vse knjige in vsa pisma, ki jih imam pred seboj na mizi, pograbil pa skozi okno vun vrgel.

(Dalje prih.)

preveliko mobilnih glavnih, povsod še lahko opazimo nujno prizadevanje, da se te varno nalože. Te dobe ne smejo pustiti preteči deželni zbor in finančni politiki, da njene prednosti v polni meri porabijo v prid dežele v njeni stiski.

Sedaj, ko je tako rekoč denar po ceni, ni težko deželi Kranjski, da pri absolutni varnosti, kojo more dati, dobi posojila po 4%, da tako svoj 5% ni dolg v 4% ni spremeni.

Ako stopi na mesto dosedanjega 5% nega zemljiščno-odveznega dolga vsled finančne operacije 4% en dolg, ki bi se od l. 1887 do l. 1913 v letnih obrokih poravnal, — kar nujno priporočamo deželni upravi, da se za to poganja, — in ki naj bi tako nastal, da se vzame posojilo pri kadem finančnem zavodu, sestavljala bi se potrebščina v poplačanje dolga za l. 1887 do 1913 tako-le:

Posojilo	gl. 4 362.340—
4% ne obresti od tega za čas od 1887 do 1913	„ 2,416.493 60
obrestljiva državna posojila do konca l. 1886	„ 694.400—
5% ne obresti od tega do konca l. 1886	„ 173.583 52
5% ne tekoče obresti od obrestljivih državnih posojil do poplačanja leta 1894	„ 165.831 50
neobrestljivi dolg državi	„ 1,037.811 46
skupaj	gl. 8,850.460 08

Pokritje te potrebščine bilo bi lahko tedaj sledeče, in sicer z ozirom na okoliščino, da se mora po sestavku deželnega odbora skupni dolg do l. 1907 poplačati, najprvo za dobo od l. 1887 do l. 1907:

1. 12% na deželna naklada na neposredni davek	gl. 3,394.125—
2. 20% deželna naklada na posredni davek	„ 1,496.376—
3. 9 obrokov državne podpore za čas od 1887 do 1895 po gl. 175.000 =	„ 1,575.000—
4. premembne davščine v istem času	„ 574.446 47 1/2
skupaj	gl. 7,039.947 47 1/2

Ker mora za isto dobo 1887 do 1907 po zgorajšnjem sestavku deželnega odbora dežela znesek gl. 8.821.763 47 1/2 oziroma po odbitku prehodne točke v znesku gl. 641.441— in preliminarne nepredvidljivih dohodkov v znesku 9.000—

skupaj	„ 650.441—
v ostalem znesku	gl. 8,171.322 47 1/2
plačati, sledi po proračunu zaklada predležečega projekta v znesku	„ 7,039.947 47 1/2
za deželo Kranjsko razbremenjenje v znesku	gl. 1,131.375—
v letih 1887 do 1907 Ker pa potrebščina	gl. 8,850.460 08
znaša, pokriti bi se imel iz primerjanja z zneskom	„ 7,039.947—
sledeči ostanek	gl. 1,810.513 08

ako se razdeli na daljnih 7 let do leta 1914, tako-le:

1. daljnih 7 obrokov 12% ne deželne naklade na neposredne davke	gl. 1,131.375—
2. 7 obrokov 20% deželne naklade na posredne davke	„ 498.792—
3. ostali dolg državi leta 1814	„ 180.349—
skupaj	gl. 1,810.516—

Projekt, ki si ga nasproti onemu deželnemu odboru z dne 1. decembra 1885 ostavi do volujemo, je v svoji celoti sledeči.

Z jedenkratnim vkupnim izžrebanjem imele bi se nazaj vzeti vse 5% ne zemljiščno-odvezne obligacije, ki so sedaj v prometu. Zgoditi bi se moralo to za časa, kadar se bodo leta 1887 te obveznice prvi pot izžrebavale.

Izplačevanje teh izžrebanih obligacij izvršiti bi moral finančni zavod, kojemu bi imela dežela nove ravno tako opravljene, toda 4% ne zemljiščno-odvezne obligacije mesto 5% nih al pari izročiti, in katere bi se imele po določiti se imajočem plačilnem načrtu, ki bi moral zgorajšnji sestavi primeren biti, z izžrebovanjem do leta 1813 poravnati.

Samo ob sebi se razumeva, da bi se moral ta projekt tako oživitviti, da bi se v nobenem oziru katerakoli pravica ne žalila.

Glede zemljiščno-odveznega dolga imajo pravice nasproti deželi Kranjski država in posestniki zemljiščno-odveznih obligacij.

Kake pravice ima država?

Država je v prvi vrsti deželni upnik. Kot taka ima, kakor že zgoraj pokazano, pravico terjati, da se jej najmanj od l. 1895 naprej poplača njen dolg z domačini nakladami, ki so v točki 3. pogodbe z dne 29. aprila 1876 do končnega izžrebovanja določene (16% na neposredni in 20% na posredni davek).

Po izračunjenji deželnega odbora poravnati bi se mogel erarijalni dolg, ako se ostane pri tem plačilnem načinu, do leta 1907, in sicer do leta 1904 obrestljivi dolg in obresti, mej tem ko bi prišel neobrestljivi v letih 1905, 1906 in 1907 na vrsto.

(Datje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 18. novembra

Predčerašnja seja odseka za vnanje zadeve **ogerske delegacije** bila je jako burna. Grof Andrassy je hudo kritikal Kalnoky-jevo politiko. On je preverjen, da je zveza z Nemčijo najboljša jamstvo za evropski mir. Žalibog ta zveza ni več to, kar je bila, odkar se jej je pridružila še Rusija. To je bilo škodljivo za Nemčijo in Avstrijo. Nenaravna zveza dveh držav, ki imata iste interese, z državo z nasprotnimi interesi, ni več imponovala Evropi. To je uzrok, da knez Bismarck ni mogel odstraniti težkoč v Bolgariji. Dokler se bode Avstrija držala programa, kateri je razvil Tisza, sme se zmirom zanašati na Nemčijo. Andrassy ju se zdi, da Kalnoky ni dovolj pojasnil, kaka je sedaj nemško-avstrijska zveza. Dokler je bila naša zveza z Nemčijo dvocarska zveza, je bilo vse dobro, ko je pa tricaraska postala, je pa nastal nered in negotovost. Avstrija si je slabo izkoristila zvezo z Nemčijo. Sama ni ničesar storila, zanašala se je vedno na Nemčijo, da vse za njo stori, kar pa ni dolžnost zaveznikova. Andrassy pravi, da prej ne bode reda v orijentu, dokler si Rusija ne prisvoji Bolgarske, kar se vé da bi po njegovem mnenju škodovalo Avstriji, ali pa, kadar se Rusiji odvzame vsaka prednost v Bolgariji. Kalnoky mu je na to odgovoril, da Rusija nima nobenih predprav v Bolgariji in da hoče on vedno delati na to, da se ohrani Berolinski dogovor in avtonomija Bolgarske. Grof Zichy je pripovedoval o ruskih agitacijah v Srbiji in Črni gori. Vedel je povedati o nekem sovetu črnogorskih vojvod, v katerem se je sklenilo, da Karadjordjevič odstopi svoje pravice na srbski prestol knezu Nikiti. Zichy želi balkansko federacijo in priporoča Kalnoky-ju, da bi to stvar preudaril. Grof Albert Apponyi pravi, da naše vnanje ministerstvo varuje samo obliko. Rusija je mej tem že dosegla fakične uspehe. Vse, kar se sedaj godi, so le nasledki shoda v Skiernievicah. Tam se je sklenilo, da se carske vlasti hočejo držati dogovorov. Zaradi tega Avstrija ni mogla ničesar storiti za zjedinenje obeh Bolgarij, ko se je Rusija postavila na stališče Berolinske pogodbe. Zlasti sedaj ta program nič več ne ugaja, ko je Rusija pregnala bolgarskega kneza, katerega politika je nam ugajala, in hoče odstraniti one elemente, ki se poganjajo za samostojnost Bolgarske. Ogerska želi miru in ni sovražnica Rusije, toda hoče varovati svojo čast.

Češki vodja Rieger se je hudo zameril Poljakom. Proti Praškemu dopisniku v Varšavi izhajajočega „Wieka“ se je izjavil, da simpatizuje z Rusijo, ter izrekel nado, da bode Rusija, dosledno nadaljujoč Kaulbarsovo politiko, zopet pridobila prejšnji upliv v Bolgariji. Avstriji bi to ne bilo ravno ugodno, vender zaradi tega ne bode začela vojne z Rusijo, v kateri bi bila osamljena. Rusija je orjak, katerega je možno premagati, a ne uničiti, kar je pokazala vojna z Napoleonom I. in krimska vojna. Nadalje se je Rieger izjavil, da so ruski Poljaki v gmotnem oziru na boljsem, kakor gališki. Poljski listi sedaj zaradi te izjave napadajo Riegro, češ, da je pokazal, da Staročehi neso nič bolji od Mladočehov.

Vnanje države.

Položaj v **Bolgariji** je vedno bolj kritičen. Narod je v strahu, kaj bode, ko bode vlada zavrnila zahtevanje generala Kaulbarsa, da naj odstavi Plovdivskega vojaškega poveljnika. Bolgarska vlada sedaj Kaulbarsu ne misli več prijenjati, ker je prepričana, da bi jej to nič ne pomagalo. Kaulbars bi kmalu zopet kaj drugega zahteval. Plovdivski vojaški poveljnik je Kaulbarsu nekda zopr, ker je prečel z vojaško silo ustajo v Plovdivu. Bolgari se bojé, da bode sedaj Rusija zasela Bolgarsko. Na Avstrijo se nič dosti ne zanašajo, še manj pa na Anglijo.

Vse kaže, da **Rusija** zastran **Bolgarije** nič ne misli odjenjati. V soboto bil je v Peterburgu vojaški svet, ki se je posvetoval o vojaški organizaciji Bolgarske. Predsedoval mu je predsednik

velicega generalnega štaba Obručev. Posvetovanja so se udeležili načelnik akademije generalnega štaba Dragomirov, bivša bolgarska ministra generala knez Kantakuzen in Sobolev, general Kuropatkin in več drugih vojaških veljakov. O okupaciji Bolgarije se neso razgovarjali, ker se nadejajo, da se bode brez okupacije vse v Bolgariji za Ruse ugodno zasukalo. Odobrvali so postopanje generala Kaulbarsa. Ko bode knez mingrelski postal knez bolgarski, sklenilo se je, da pojdejo v Bolgarijo vsi častniki, ki so prej bili služili v bolgarski vojski, razen onih, ki so simpatizovali s knezom Aleksandrom. Kantakuzen bode zopet vojni minister.

Ruski listi pišejo, da Kalnoky-jevo kritiko-vanje Kaulbars-ove misije presega vse meje ter je razžalljivo za Rusijo. „Novoje Vremja“ pravi, da se sedaj vidi, da imajo Rusi prav, če sovražijo Avstrijo. „Novosti“ pravijo, da je naloga diplomacije sedaj skoro končana. Diplomatična pogajanja bi se sedaj ne strinjala z narodno dostojnostjo. Ako res hoče Avstrija bolgarsko nezavisnost z orčjem braniti, je za ruski narod tudi prišel čas, da se potegne za svojo zgodovinsko nalogo v orijentu. Drugi listi pišejo v tem zmislu, samo da nekoliko mirneje.

„Piccolo“ piše, da **Italija** 1886. leta ne bode ponavljala zmot iz 1882. leta, kajti to bi bilo za njo osodepolno. Ker se Italija ni udeležila angleške okupacije Egipta, pomanjšala se je njena moč ob Sredozemskem morju, ko bi se sedaj ne udeležila avstro-angleškega postopanja proti Rusiji, zgubila bi vso veljavo. Italija v Bolgariji nima nikarih neposrednih koristij, a braniti mora tam pridobitve civilizacije. Italijo morajo voditi interesi, ki so skupni vsem civilizovanim narodom. Robilantova dolžnost je ustopiti v anglo-avstrijsko zvezo, ko bi se sklenila, da pokaže, da je Italija jeden glavnih faktorjev evropske politike. — „Corriere della Sera“ pa misli, da se angleški listi prezgodaj veselé Kalnoky-jevega govora. Rusija bode Avstriji dovolila prisvojenje Bosne in Hercegovine, dovolila jej celo pomakniti se do Soluna, Avstrija bode pa potem priznala Rusiji predprave v Bolgariji. Anglija ni zanesljiva, tedaj za avstrijsko politiko ni merodajna. Italijanski listi sploh tako ne hvalijo Kalnoky-jevega govora, kakor nemški in angleški, če tudi odobravajo madjarsko protirusko politiko.

Kaki so odnošaji mej **Rusijo** in **Turčijo**, se nič gotovega ne vé. Angleški listi trdijo, da so zmirom slabši, drugi pa drugače. Nek Dunajski list trdi, da se je res sklenila mej Rusijo in Turčijo tajna zveza in je prva dovolila poslednje neke olajšave pri plačevanju vojne odškodnine. Da razmere mej Rusi in Turki neso posebno slabe, kaže to, da turški oficijozni listi napadajo bolgarsko regentstvo.

Dopisi.

Iz Marnberga 16. novembra. [Izv. dop.]

Dne 14. t. m. se je v našem, do sedaj še zapuščenem okraji redka narodna slovesnost praznovala. Otvorila se je namreč na Remšniku dvorazredna narodna šola ter se prizid slovesno blagoslovil. Ljudstvo, privabljeno po zvonjenji in pokanji možnarjev, se je v ogromnem številu nabralo. Posebno veselje pa nas je naudalo, ko smo poizvedeli, da bode pri tej slovesnosti prisoten velečenjeni gosp. Hribar iz Ljubljane, kot pooblaščenec glavnega odbora družbe sv. Cirila in Metoda. Da so se udje občinskega in krajnega šolskega sveta zelo radovali, čuvši veselo vest, da jim je omenjeni odbor 1000 gl. za še ostale stroške posodil, s tem, da ima na tej šoli biti poučni jezik slovenski, je umevno. Vsa slavnost vršila se je tako: Ob 1/2 10. so se učenci z godbo na čelu pod vodstvom župnika g. J. Žmavca in učiteljev podali v cerkev, kjer se je „veni“ odpel. Iz cerkve bil je spreved k okrašeni šoli, katere prizid se je blagoslovil. Od tod so se vsi vrnili v cerkev k maši. Po božji službi so se učenci, njih stariši, občinski in šolski odborniki ter veliko ljudstva v lepo okrašeni šolski sobi zbrali. Tukaj poprime najprej g. župnik besedo, pozdravlja navzočne ter razklada poslušalcem težave pri neobhodnem razširjanji šole, omenja podpornikov tega podjetja, v prvej vrsti presvetlega cesarja, družbe sv. Cirila in Metoda in občane, ki so tudi veliko žrtvovali. Za župnikom stopi na oder nadučitelj g. J. Smole. Ta nagovori učence in stariše. Slednje spodbuja, da bi otroke redno v šolo pošiljali, posebno pa si želi podpore pri težavnem svojem poslu. Za njim se v jako gladkem in jedratnem govoru obrača velečenjeni gosp. Hribar k učencem, opozarjajoč jih na veliko korist v šoli pridobljenih znanostij, jim na sree polaga, učiteljem pokorni biti, v obče pa želi, da bi kdaj pošteni udje človeške družbe in narodni značaji postali. Nadalje spodbuja učitelje, naj bi svoj težavni poklic vestno izpolnjevali ter največje zadoščenje imeli v zvesto izpolnjenih dolžnostih, ko nečno ogovori zbrane goste ter jim razlaga pomen in veliko važnost družbe sv. Cirila in Metoda, opozarjajoč je, da bi se tega prepotrebneega društva oklenili, ga podpirali ter vsekdar kazali pred vsem

svetom, da so zavedni Slovenci. Ljudstvo je vsakemu govorniku z živio-klici pritrjevalo. Deklamacije učencev in cesarska pesen bili so zadnji del oficijalne slavnosti.

Učence so šolski prijatelji s kruhom in vinom pogostili, pridnejše učence pa je blagodušni g. Hribar obdaril s slovenskimi knjigami, v spomin na to slavnost.

Gostje in udje občinskega in šolskega odbora zbrali so se k skupnemu obedu, pri katerem je bilo mnogo raznih napitnic.

S Krškega 16. novembra. [Izv. dop.] Res. čudno je to, da se iz našega mesteca zdaj tako malo bere po časopisih. Človek, nekdanji toliko in toliko novic čitač v „Slovenskem Narodu“, „Slovenec“ in drugih listih, misli v resnici, da smo pri nas najedenkrat vsi zaspali. Toda vsi tisti, ki tako menijo, se malo motijo. Se ve, da vsake maleukosti ne obesimo na veliki zvon, kar bi to tuji svet prav malo zanimalo...

Pač, na misel so mi prišli nekateri dopisi „od Save“, tikajoči se Krškega mesta v občini in našega „bralnega društva“ posebej. No, ni še tako nevarno za naše bralno društvo — ne, vsaj je še vse pri starem. Imeli smo tekom leta tudi dovolj veselice — in časopisov je še vedno na izbir. Imel sem priliko opazovati že več let sem, da je v društvu mnogo taci listov, katerih — razen par gospodov društvnikov — nihče ne pogleda — še manj pa bere! Nesmo mari z vsem potrebnim dobro preskrbljeni?

Krški pevci slavčki tudi še neso zginili in obmolknili, akoravno pravih ni več pri nas, kakor morebiti nekateri „nekdanji Krčanje“ slutijo. Pred kratkim so se dvakrat oglasili in sicer v polnem številu: pri pogrebu ranjcega g. Ant. Zupanca, okr. komisarja, in na večer pred praznikom vseh vernih duš na pokopališču, kar je Krško občinstvo izvestno razveselilo. — Zdaj začne pevski zbor v zimskem času zopet z rednimi vajami in obilnatimi pevskimi večeri, kojih vsi prav željno pričakujemo.

Danes naj pa še svetu poročam natančneje o novem „godbenem klubu“ na Krškem. Dolgo se je o tej zadevi govorilo in ugibalo, bode li kaj, ali ne? Zadnji čas se je nam vendar posrečilo „diletantni godbeni klub“ ustanoviti. Največo zaslugo za to ima g. vladni koncipist Viktor Parma, po Slovenskem dobro poznat mojster na goslih. Ta gospod se je toliko časa trudil, da je pridobil za ta vzvišen namen dovolj podpore v denarjih, pa tudi potrebnih močij za godbo, kajti klub šteje že 20 godcev. Zadnji so tako le razvrščeni: štirje igrajo gosli I., štirje gosli II., dva vijolo, dva cello, dva kontrabas, jeden piščalko (flavto), dva klarinet, jeden rog (Waldhorn), jeden tamburo piccolo (mali boben), in jeden veliki boben in činele. Tudi smo že priskrbljeni s potrebnim godbenim orodjem. Da smo pa sploh mogli vse to napraviti, se moramo zahvaliti zavednemu meščanstvu Krškemu in nekaterim zunanjim gospodom, ki so nas za ta blag namen podpirali z doneski v denarjih. Pred vsem se je pa odlikovala blagorodna gospa Josipina Hočevnar, ki je nam darovala 200 gld., kakor je cenjeni „Slovenski Narod“ že omenjal. Hvala Vam vsem, ki ste kaj darovali!

Začetek je storjen in upamo, da bode to novo podvzetje mnogo dobrega sadu rodilo. Mladina bode imela najlepšo priložnost, izvežbati se v muziki, kar jej bode gotovo v korist. Vsaj vsi dobro vemo, da ni boljšega pripomočka za blažitev mladih src, nego petje in dobro ubrana godba. Če tudi ne koj v začetku, naj godbeno vodstvo vsaj pozneje skrbi za to, da se bode naša mladež izobraževala v godbi.

Tu in tam nekateri predbacivajo novemu društvu političen namen (še celo „Dolenjske novice“ so v zadnji številki prinesle o tej zadevi neosnovano novico!) Tem vsem naj jedenkrat za vselej javno povem le toliko: „Udje godbenega kluba — brez ozira na narodnost — smo zapisali na svoj barjak: gojitev lepe muzike in vmes tudi slovensko petje“. Peto se bode kakor do zdaj, izključljivo slovensko! Toliko v pojasnilo onim, ki nima do godbenega kluba pravega zaupanja.

Druga mesta, drugi kraji bi bili ponosni, ko bi imeli mej seboj toliko pevskih in v godbi izobraženih močij! Svet pa naj nikakor ne misli, da imamo pri nas — Bog ve — koliko taci nezaupnežev! Kaj še! Malo jih je in še ti bodo zginili, kedar se prepričajo, da sem v današnjem dopisu vse po res-

nici in pravici — in natančno poročal. Prihodnjič kaj družega. Ud godbenega kluba.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Dekani pri Kopru za zgradbo farovža 200 gld.

— (Iz Senožet) 17. novembra: Pri današnji volitvi bila sta voljena kot volilna moža za deželni zbor gg.: župan Karol Demšar in posestnik Fr. pl. Garzarolli; poslanca za državni zbor pa bodo volili gg.: Demšar Karol, pl. Garzarolli Fr. in posestnik Josip Meden. — Kot uneti rodoljubi, sigurni smo si, volili bodo neustrašeno. Disciplina pri naših volitvah je tako izvrstna, da malo kje.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Zatičini) poslala je vodstvu izkaz o svojem stanju, iz katerega radostno razvidimo lep uspeh v kratkem času. Posebno pohvalo zasluži zbog rodoljubnega truda g. notar Ivan Plantan, ki je poleg tega, da je takoj uplatil pokroviteljsko vsoto 100 gld., kot pooblaščenec in prvomestnik največ članov pridobil, iz lastnega poravnal tudi vse ustanovne troške. Slava vrlemu rodoljubi! Vivat sequens!

— (Beljak in okolica.) Vsem p. n. gospodom in gospem, ki se nameravajo udeležiti prvega rednega zbora podružnice sv. Cirila in Metoda „Beljak in okolica“, ki bode v nedeljo 21. t. m. v Št. Lenartu ob 4. uri popoldne v Majričevj gostilni, se naznanja, da je zadnja železniška postaja „Firnitz“.

— (Dva litra vina v 6 minutah z žlico pojedel) je včeraj v krčmi pri „cvajerji“ na sv. Petra predmestju vsled stave nek postrešček. Ko je to dovršil, bil je še popolnem trezen, pojedel hitro nekoliko kruha, potem pa se ponudil, da za stavo še tretji liter vina z žlico pojé. A gostje, ki so prvo stavo izgubili, neso več stavili in postrešček ni imel prilike, da bi svoje zdravje še jedenkrat stavil v nevarnost.

— (Znani Josip Prelesnik,) bil je pretekli petek izpuščen iz Aradske trdnjave. Obsojen je bil zaradi ponarejanja bankovcev na 20 let, a cesar mu je 5 let odpustil. V ječi si je z delom prislužil 272 gld. 85 kr., katera vsota se mu je pri odhodu izplačala. Tako čitamo v „Temesvarer Zeitung“ z dne 13. t. m., katero nam je prijateljska roka doposlala.

— (Vabilo k veselici) katero priredi delavsko društvo v Idriji dne 21. t. m. pri „Zvezdi“. Spored: 1. Dav. Jenko: „Naprej“, godba. 2. A. Foerster: „Kitica slovenskih narodnih pesnij“, mešani zbor. 3. G. Donizetti: Ouvertura k operi „Don Pasquale“, godba. 4. Ant. Nedved: „Pozdravljam te gorenjska stran“, moški zbor. 5. W. Balfe: Diver-tissement iz opere „Ciganka“, godba. 6. A. Foerster: „Zdrava Marija“, mešani zbor. 7. „Venec češko-slovanskih pesnij“, godba. 8. A. Nedved: „V ljubem si ostala kraji“, moški zbor. 9. Rubens: Pesen iz opere „Il Domino nero“, godba. 10. Gr. Rihar: „Žalostni glas zvonov“, moški zbor. 11. A. Absenger: „Dijaške pesni“, godba. 12. Tombola, listki po 10 kr. 13. Ples. — Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za ude 10 kr., za neude 20 kr., ženski spol prost. Čisti dohodek namenjen je družbi sv. Cirila in Metoda, torej se radodarnosti ne stavijo meje. K obilni udeležbi najljubnejše vabi odbor.

— (Grozen umor.) K včerajšnji notici pod tem naslovom dodati nam je še nekoliko podrobnostij. Trupla umorjenega Frana Malusa še neso dobili. V torek iskali so ga ves dan po Savi, a voda je prevelika, da bi bilo kaj uspeha pričakovati, tudi je že preteklo 16 dni, odkar je bilo truplo v Savo vrženo. Vsem občinskim uradom ob Savi dal se je nalog, naj pazijo, če se kje najdejo ostanki umorjenega. Proti morilcema nadaljuje se preiskava. Terezija Malus trdovratno taji ter neče o umoru ničesar znati, zanikava, da je sploh peljala se v Zagreb in da se je truplo njenega moža vrglo v vodo. V jedno mer trdi, da je njen mož šel v Ameriko, ker je vedno o Ameriki govoril. Terezija Malus je energična ženska, 29 let stara, čednega lica. Svojega lahkomišljenega, a dobrasrčnega moža je nekda smrtno čutila, tem ljubši pa jej je bil Anton Geršak. Terezija Malus je rodem Hrvatca, iz Gredice pri Klanjci. Anton Geršak je čvrst lep fant, 23 let star, in je kakor se vidi žrtev grešne svoje ljubezni. Geršak je vse priznal. Soproga svoje ljube ubil je spečega. Usekal ga je dvakrat s sekuro na vrat. S činičnim

smehom pripoveduje vse podrobnosti umora. Videč, da trupla ne bode mogel spraviti v vrečo, ki jo je Terezija Malus prinesla, odsekal mu je roke in noge, potem pa — je šlo. Gršak trdi, da mu razen Terezije Malus nihče ni pomagal, kar je pa malo verjetno, kajti zaboj s truplom imel je vsaj 70 kilogramov in tega bi jeden človek ne spravil 4 kilometre daleč, vrhu tega pa je dokazano, da je morilca nekdo v hotelu obiskal. Gršak to zanikava in pravi, da je v hotel k njemu prišel le postrešček, kateri je umorjenega obleko starinarju prodal. Dolej tudi ni jasno, kako se je umorjenega truplo spravilo preko Sotle. Umorjenega hiša je tako na strmeh, da se z vozom ne more do nje, najbližji most pa je jedno uro oddaljen. Skoro je gotovo torej, da je morilcema še kdo pomagal. Kdo, pokazala bode preiskava.

— (Iz Polhovega Gradca,) kjer cvetó sedaj vse navadnije pomladanske cvetice, prinesel ram je danes prijatelj našemu listu tudi lepo cvetoč grah. Koncem druge tretjine novembra izvestno velika redkost.

— (Velikanska trta) je v Božakovem pri Metliki pri hiši Martina Vukšinića. Kakor pišejo „Dolenjske novice“ imela je brez tega, kar se je pred trgatvijo grozdja vzelo, še 56 litrov mošta. Trta je zdaj stara 19 let. Jeden grozd tehtal je 1 kl. 10 dkg.

— (Premembe v Lavantinski škofiji.) Premeščeni so gg. kaplani: Josip Rostaher iz Šmartina pri Slov. Gradci v Šmarje pri Jelšah; Miha Šmid iz Ljubnega v Vitanje; Fran Pečnik iz Luč v Ljubno. Kaplanija v Lučah ostane izpraznjena. Razpisana je župnija v Lembahu do 21. dec. t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 18. novembra. Ogerske delegacije pomorski odsek vsprejel je ves mornarice tikajoči se proračun. V teku debate poudarjal podadmiral važnost in rabljivost torpedov, katere so za blokade grških obalij avstrijskim vojnim ladijam izvrstno služile.

London 18. novembra. Vlada dovolila shod socijalistov prihodnjo nedeljo. Oblastva bodo imela vojake s strelivom na razpolaganje. Deputacija socijalistov dobila dovoljenje, da sme k Salisburyju, toda brez večjega spremstva ljudij.

Kolonj 17. novembra. Popoldne zrušila se v novem mestu novo dozidana čveteronadstropna hiša. 17 osob podsutih, od teh 3 mrtve, 3 teško, 5 lahko ranjenih. Kaj je z ostalimi, se še ne ve. Ognjegasci in vojaki pospravljajo razvaline. Slabo gradivo prouzročilo je nesrečo.

Vabilo.



P. n. gospode člane čitalniškega zbora opozorujemo na skušnjo v petek dne 19. t. m. z ozirom na besedo dne 28. t. m. Naj izvolijo se udeležiti omenjene skušnje vsi gg. pevci.

Odbor.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete, (817—3)

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica 15 pil 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svarti.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rubece tiskano našo protokolovano varstveno znamko „**Sveit Leopold**“ in našo firmo **lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse.** — Dobivajo se v lekarni G. Piccoli.

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonša v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roborantium (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, plešcih, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi zaslužila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonšo in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Neb.	Mo-krina v mm.
17. nov.	7. zjutraj	735.60 mm.	1.0° C	brevz.	megla	4.50 mm.
	2. pop.	735.15 mm.	12.0° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	735.03 mm.	9.2° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 7.7°, za 4.3° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 17. novembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6 82	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno	25
Oves,	2 76	Mleko, liter	9
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 22	Telečje	56
Koruza,	4 71	Svinjsko	58
Krompir,	2 78	Koštrunovo	30
Leča,	10	Pišanec	35
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	2 78
Maslo,	kgr. 90	Slama,	2 68
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 10
Špeh frišen,	52	mehka,	4

Dunajska borza

dné 18. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	83	gld. 70	kr.
Srebrna renta	8	70	
Zlata renta	114	05	
5% marčna renta	101	20	
Akcije narodne banke	872		
Kreditne akcije	286	90	
London	125	70	
Srebro	—	—	
Napol.	9	94 1/2	
C. kr. cekini	5	94	
Nemške marke	61	65	
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld. 132	
Državne srečke iz l. 1864	100	gld. 171	
Ogrska zlata renta 4%	103	35	
Ogrska papirna renta 5%	92	75	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	
Dunava reg. srečke 5%	100	gld. 118	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	99	25	
Kreditne srečke	100	g. 178	
Rudolfove srečke	10	18	
Akcije anglo-avstr. banke	120	114	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214	—	



V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjižničarstvih knjiga:

Zlatorog.

Planinska pravljica

spisal

R. Baumbach.

Z dovoljenjem pisateljev in založnikov preloži ANTON FUNTEK. Cena elegantno vezani knjižici 2 gld.

Anton Funtek, dobro poznat po svojih izvornih pesniških proizvodih, podaril je slovenskemu narodu s svojim prevodom Baumbachove poezije »Zlatorog«, ki se je kot pravljica do današnjega dne ohranila pri vseh pastirjih v dolh triglavskega pogorja, prekrasno darilo. Knjižica, kaj bogato in najelegantneje opremljena, bode gotovo vse rodoljube zelo obradostila, ki imajo srce in smisel za ta pesniški umotvor, čegar dejanje se vrši na našem romantičnem Gorenjskem.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.



(717—6)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8¹/2, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Išče se dobro ohranjen harmonij.

Ponudbe vsprejema vodstvo deške ljudske šole v Škofji Loki. (851—2)

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je pristna francoska

GALERTA (Osteocolle sans odeur pour clarifier).

Iznenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri

A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta.

Navod, kako se rabi, zastoj. (840—2)

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih.

Uspeh po večkratnem močnem utrenji zjamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahru**; v Trstu **A. Praxmarer**, **P. Prendini**; v Gorici **lekar C. Cristofolletti**; v Reki **lekar J. Gmeiner**; v Celji **Ed. Pellé**; v Mariboru **J. Martinz**; v Gradcu: **Kasp. Roth**, **Murplatz 1**.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase cena 85 kr.

Ni sleparija! (701—17)

Pisarja,

kateri je v notarskih pisarnah že služil in ima dobre sve-dobne ter lepo pisavo, vsprejemem takoj ali pa 1. decembra. Mesečna plača 30 gld.

V Zatičini, dné 11. novembra.

(833—3)

Ivan Plantan, c. kr. notar.

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „natro-lithion-kislo“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisli „Lithion“ pri protinu najboljše in najgotovje zdravilo.

Vsled obilnega ogljenokisljika, natrona, lithiona je radvanjska kislj. voda kot specifikum pri: protinu, kamni v žolci, mehurju, ledvicah, zlati žili, bramorici, brahuru, zlatenici, žolčnih boleznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cen.

Zaloga: **F. Plautz** v Ljubljani, **P. Bollinger** via gopea v Trstu, **A. Mazzoli** v Gorici, v Celji in Mariboru v vsaki spec. trgovini.

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Maliču a 50 kr., zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeli, otrple žive in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravil, kar dokazuje na stotine priznanih iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (749—6)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Tufci:

17. novembra.

Pri št. 11: Ubas iz Grada. — Eblenich z Dunaja. — Rudi iz Zagreba. — Bruckner iz Budimpešte. — Kiss z Dunaja. — Gsell iz Trsta. — Sonnenberg z Dunaja. — Dr. Schmidinger. — Gatschnig iz Kamnika.

Pri št. 12: Seidner, Schlegel, Supančič z Dunaja. — Puschard iz Celovca.

Pri avstrijskem cesarju: Erben, Ram-roth iz Zadra.

Kuverte s firmo

priprave po nizki ceni

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

R. DITMAR,

c. kr. dpriv. tovarna za svetilnice na Dunaji,

priporoča

petrolejske mizne in viseče svetilnice

solidno in okusno narejene, po najnižjih fabriških cenah.

Solčne in velikanske solčne svetilke

z nepresegljivo svetlobo. (693—5)

POZOR:

Z velikansko reklamo proslavljajo se s pompeznimi glasečimi se imeni petrolejske svetilnice in petrolejske svetilke, ki pa v resnici niso nikake ali pa le majhno praktično vrednost. Omenjajoč to, moram opozarjati, da od nekdanje pazljivo zasledujem vsak napredek v razsvetljavanju in res dobro prirejam občinstvu solidno in ceno, posebno treba omeniti, da so interesi kupujočega občinstva najboljše zavarovani pri staroslavnej in znanej firmi.

„Ditmar-svetilnice“ spoznajo se po zgornjem tovarniškem znamenju in se dobivajo v svojih zalogah na Dunaji, v Budimpešti, Pragi, Lvovu, Trstu, Berlinu, Monakovem, Milanu in v Varšavi, kakor tudi v drugih boljših prodajalnicah svetilnic.

Oklic!

vsem bralcem tega cenjenega lista.

Ker mislim popolnem opustiti svoje provincijalne podružnice in prevzeti neko tovarniško podjetje, prodam vse svoje blago za četrtino vrednosti, namreč

vse po 97 kr.

97 kr. 1 moški klobuk iz mehke klobučevine v vseh barvah.	97 kr. 1 trikot - obleka za dečke ali deklice, hlače in telovnik.	97 kr. 1 žensko spodnje krilo, pleteno sprogami.	97 kr. 1 volnene hlače (sistem Jägerjev) za moške.
97 kr. 1 ženska srajca z vezanjem iz najfinjšega šifona.	97 kr. 1 moška srajca iz finega šifona, kretona ali oksforda.	97 kr. 1 par elegantnih suknjenih čevljev za doma.	97 kr. 6 otirac, križast uzorec, obrobljene.
97 kr. 6 parov nogov. čit. jedne barve ali progaste.	97 kr. 3 pare nogov. čit. za ženske, dobre baže.	97 kr. 1 volnen joplj. za moške in ženske.	97 kr. 1 kaset s 10 komadi angleških pristnobarvastih žepnih robcev v razl. barvah.
97 kr. 1 dober namizni prt, bel, damasten ali barvast.	97 kr. 6 prtčev, belih ali barvastih, damastni uzorec.	97 kr. 6 prtčev za brisanje posod iz sivega platna s prog.	97 kr. 3 šali iz fine volne, v živih barvah, z resami.
97 kr. 1 moške hlače, varstvo proti mrazu, velike.	97 kr. 1 predposteljni preproga iz jutelne, desinovana.	97 kr. 1 žensko ogrinjalo, veliko.	97 kr. 1 užigalo z mehanično pripravo, da se samo prižge.
97 kr. 1 umeteljni pipa iz morske pene s pokrovom.	97 kr. 1 smodnik iz pristne morske pene.	97 kr. 1 prstan z brilantom, ponarejeni kameni.	97 kr. 1 medaljon, najnovejši facon, s kamni.
97 kr. 1 ženska pahljača, fino poslikana, modna.	97 kr. 1 urna verižica iz umetnega zlata s privezkom.	97 kr. 3 žepni robci iz fine Lyonske svile, v različnih barvah.	97 kr. 6 žile iz pristnega Londonskega britanija srebra.
97 kr. 1 bracelet, jako okrašen s kamni.	97 kr. 2 svečnika iz pristnega Londonskega britanija srebra.	97 kr. 1 zajemalnica za juho iz prist. Londonskega britanija srebra.	97 kr. 1 garnitura: 1 ženski medaljon, 1 par uhanov, 1 prstan iz bron s smaragd, 1 par manšetnih gumb s patent. zaponko.
97 kr. 12 kavičnih žličic iz pravega Londonskega brit. srebra.	97 kr. 3 mizni noži iz pristnega Londonskega britanija srebra.	97 kr. 6 francoskih vilic iz prist. Londonskega britanija srebra.	

Razpošilja se proti poštnemu povzetju; vse neugajajoče blago se zamenja ali se pa denar povrne.

J. H. Rabinowicz, Dunaj, 3. okraj, Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9. (835—2)